

Legende van Sint Nicolaas van Myra

Rond 1350 na Christus woonde er in de plaats Myra aan de kust van Klein Azië, wat we tegenwoordig Turkije noemen, een koopman die verarmd was. Hij was door pech in zijn zaken zo arm geworden dat hij de bruidsschat voor zijn drie dochters niet kon betalen. Hoe moesten ze aan geld komen? Zonder bruidsschat konden ze niet trouwen. Moest hij hen dan laten werken in de prostitutie? Hij vreesde dat hij geen andere keus had.

In diezelfde plaats woonde een jonge man uit de middenklasse. Hij heette Nicolaas. Hij hoorde van de armoede van de koopman en van het lot dat zijn dochters boven het hoofd hing.

Hij wilde iets voor hen doen. Hij zorgde voor zakjes gouden munten, voldoende om de 3 meisjes van een bruidsschat te voorzien. Daarmee zouden ze een man kunnen vinden om te trouwen en kon hij voorkomen dat ze zouden worden nagewezen en uitgejouwd op straat als hoeren, vrouwen, die aan lager wal waren geraakt.

Maar Nicolaas wilde anoniem blijven. Het ging hem niet om hemzelf, om zijn eigen roem, maar om het geluk van die meisjes. Hij klopte aan bij de deur van de koopman. Die opende de deur, maar er stond niemand. Hij opende het raam om te kijken wie er aangeklopt had. Opeens werden er zakjes gouden munten door het raam naar binnengegooid. Iemand strooide met goud! Een goede, anonieme gever had gezorgd voor de bruidsschat voor de meisjes. Nu konden ze trouwen en een gelukkig leven leiden. Pas veel later werd bekend dat Nicolaas deze goede daad had gedaan. Later werd deze Nicolaas van Myra bisschop. Nog weer later werd hij heilig verklaard. Over hem zijn veel legendes bekend, waarvan sommige zoals deze echt zijn gebeurd of deels op waarheid berusten.

